

COMMENTAAR

Tegen windmolens

Het verzet tegen de windmolens in Groningen en Drenthe dreigt zich opnieuw te verharderen. Tegenstanders kondigen aan tegen personen, bedrijven en instellingen die meewerken aan de bouw van de windparken te voorzien van 'een fout groen keurmerk'. Wat dat inhoudt, moet nog blijken. Feit is dat de anonieme activisten zich bedienen van smakeloze teksten en symboliek. Ze duiden hun tegenstanders als 'groene fascist' en bedienen zich van een op een hakenkruis gelijkend beeldmerk.

Die buitenproportionele uitingen van protest leiden af van de kern van de onvrede, namelijk dat omwonenden niet of nauwelijks worden gekend in de plannen voor de windparken. Het is niet van deze tijd dat zulke majeure ingrepen in de leefomgeving van bovenaf worden opgelegd. Niet alleen de aangekondigde acties zijn aanleiding om dat nog eens vast te stellen. De klimaatplannen van het derde kabinet-Rutte zijn dat eveneens. Die beloven - overigens zonder een woord te reppen over meer windmolens op land - dat in 2030 de CO₂-uitstoot met minstens 49 procent is teruggedrongen.

Een nieuw door tientallen organisaties overeengekomen Energieakkoord moet de weg naar die verduurzaming wijzen. Met de handtekeningen van de voormannen- en vrouwen van die instellingen, is er nog geen draagvlak. Waar de verduurzaming maatschappelijk veel steun lijkt te hebben, stuit dat proces stevast op weerstand zodra het aan individuele belangen raakt.

De energietransitie blijft niet zonder gevolgen voor het landschap, de portemonnee en het gewenste energiedrag. De mate waarin, kan in verschillende scenario's mogelijk variëren. In die keuzemogelijkheden moeten de burgers worden gekend, overigens met de duidelijkheid dat lang niet alle voorkeuren en bezwaren zijn te honoreren. Anders is te vrezen dat de verbetering en felheid waarmee in Groningen en Drenthe de windmolens worden bevochten, een voorbode zijn voor wat ons land bij de energietransitie te wachten staat.

John Geijp

@ hoofdredactie@dvhn.nl